

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 537

din 04 mai 2017

Prin raportul nr. 2819/IJ/1273/DIJ/2017, Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor referitoare la cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de doamna Barbir Clara Roxana, judecător în cadrul Tribunalului Iași.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 31.03.2017, doamna Barbir Clara Roxana, judecător în cadrul Tribunalului Iași – Secția a II-a Civilă - Faliment, a adresat Consiliului Superior al Magistraturii solicitarea de apărare a reputației profesionale, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Ulterior, cererea a fost înaintată spre competentă soluționare Inspecției Judiciare, la data de 05.04.2017, și înregistrată sub nr. 2819/IJ/1273/DIJ/2017.

Prin cererea formulată, doamna judecător Barbir Clara Roxana a solicitat apărarea reputației profesionale în raport de informațiile apărute în articolul intitulat „*Carne macră pentru procurori: autodenunțul unui milionar*”, apărut în publicația TOPLAȘI, pe site-ul

acesteia, la data de 19.03.2017, care au fost de natură să-i afecteze sau au creat suspiciuni cu privire la reputația sa profesională.

În motivarea cererii, doamna judecător a arătat că precizarea expresă a numelui său, precum și a calității sale de judecător sindic, asociate aprecierilor autorului articolului, cu referire la mențiunile: „*joc de nervi între (foști?) prieteni*”, „*lichidatorul recunoaște printr-un document oficial că a fost mână în mână cu un judecător sindic într-o mulțime de dosare controversate*”, „*Management Reorganizare Lichidare(MRL) Iași admite pe șleau că judecătorul sindic i-a asigurat spatele*”, „*MRL se laudă oficial că judecătorul sindic i-a dat voie să fie mai tare decât prevede legea*”, „*cu permisiunea judecătorului sindic, MRL a făcut și C și D și tot alfabetul, chiar dacă asta e ilegal*”, „*MRL admite că a fost susținută meru de judecătorul sindic indiferent ce gogomăni a făcut*”, „*îi arată pisica fostului partener, judecătorul sindic*”, sunt de natură a-i afecta grav reputația profesională și de a influența negativ și nejustificat opinia publică în legătură cu integritatea sa profesională.

Totodată, doamna judecător a arătat că prin prezentarea nereală și tendențioasă a informațiilor, precum și prin comentariile negative legate de exercitarea funcției de magistrat, articolul menționat induce opiniei publice ideea că și-ar fi îndeplinit în mod neprofesionist atribuțiile de judecător, în conivență cu lichidatorul judiciar al celor două societăți, afirmații calomnioase de natură să determine compromiterea, discreditația și alterarea probității și integrității sale morale și profesionale, fapt ce reprezintă o gravă atingere a reputației sale profesionale.

În concret, doamna judecător a arătat că, prin afirmațiile exprimate în cuprinsul articolul sus menționat, s-a încercat acreditarea ideii unei susțineri, prin hotărârile pronunțate, a demersurilor apreciate ca nelegale ale lichidatorului judiciar, dar și a unei suspiciuni cu privire la modul de repartizare a acestor cauze.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de doamna judecător Barbir Clara Roxana, Plenul reține următoarele:

În conformitate cu art. 54 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea nr. 1027/2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Inspecția Judiciară a întocmit raportul nr. 2819/IJ/1273/DIJ/2017, privind rezultatul verificărilor referitoare la cererea de apărare

a reputației profesionale, formulată de doamna judecător Barbir Clara Roxana, din cadrul Tribunalului Iași.

La soluționarea lucrării au fost avute în vedere înscrisuri administrate din oficiu, respectiv fișele ECRIS ale dosarelor la care se face referire în sesizare, înscrisurile atașate cererii de apărare a reputației profesionale, precum și relațiile solicitate Tribunalului Iași cu privire la aspectele semnalate.

Potrivit raportului Inspecției Judiciare, s-a constatat că, la data de 19.03.2017, pe site-ul publicației TOPIAȘI a apărut articolul intitulat *„Carne macră pentru procurori: autodenunțul unui milionar”*, în care s-a avansat ideea că lichidatorul judiciar Management Reorganizare Lichidare S.P.R.L., desemnat în dosarele nr. _____ nr. _____ înregistrate pe rolul _____ a avut întotdeauna sprijinul judecătorului sindic, doamna judecător Barbir Clara Roxana, în demersurile efectuate în această calitate, dar apreciate ca nelegale ca urmare a interpretării motivării cererii de renunțare la mandat, în care lichidatorul judiciar a precizat că *„așfel cum am mai precizat și în trecut, cu alte ocazii, societatea noastră a considerat mereu că administratorul judiciar trebuie să fie mai mult decât un organ care aplică procedura – practicianul în insolvență trebuie să fie, mâna lungă a instanței, care să asigure aplicarea corectă a procedurii de insolvență, să atragă atenția judecătorului sindic cu privire la orice nereguli pe care le-ar sesiza și să preîntâmpine orice greșeală care ar putea surveni în instrumentarea dosarului”*.

Având în vedere doar fraza *„societatea noastră a considerat mereu că administratorul judiciar trebuie să fie mai mult decât un organ care aplică procedura”*, interpretarea a fost aceea că, deși legea prevede anumite drepturi pentru lichidatorul judiciar, cu permisiunea judecătorului sindic acestea pot fi extinse, motivarea acesteia fiind *„în traducere liberă: serie în lege că lichidatorul are voie să facă doar A și B ? Ei bine, cu permisiunea judecătorului sindic, MRL a făcut și C și D și tot alfabetul, chiar dacă asta e ilegal”*.

În cuprinsul cererii de renunțare la mandat, lichidatorul judiciar a mai menționat, în legătură cu cele anterior expuse că, *„pentru a putea face toate aceste lucruri, administratorul judiciar trebuie să se bucure atât de încrederea, dar mai ales de susținerea instanței de judecată”*. Interpretarea dată acestor susțineri a fost următoarea: *„iarăși traducem liber: MRL admite că a fost susținută mereu de judecătorul sindic indiferent ce gogomăni a făcut (cum e posibil ca în mai multe*

dosare sensibile să opereze meru MRL cu același judecător sindic Clara Roxana Barbir – este deja o coincidență extrem de urât mirositoare). Numai că brusc, în dosarul în care a fost depusă cererea de revocare a mandatului, instanța nu a mai acoperit MRL-ul”.

Raportat la cele două paragrafe expuse anterior, în cuprinsul subtitlului denumit „joc de nervi între (foști?) prieteni: MRL îi „atrage atenția” judecătorului” se menționează că „îneebunit de nervi că nu mai este acoperit în manevrele făcute la hotel Traian, MRI a depus o cerere de renunțare la mandat, iar în această cerere îi arată pisica fostului său partener, judecătorul sindic, amintindu-i oficial că e părtaș la toate acțiunile sale: „*În trecut, cu alte ocazii, societatea noastră a fost „mâna lungă” a instanței*”, întrebându-se retoric „*de ce mai avem nevoie de Curtea Constituțională din moment ce un practician admite, negru pe alb, că și-a permis de multe ori „să atragă atenția” judecătorului*”.

Din verificările efectuate, rezultă că doamna judecător Barbir Clara Roxana a fost desemnată judecător sindic în cadrul Tribunalului Iași, începând cu data de 01.07.2012.

În această calitate, magistratul menționat a instrumentat mai multe cauze înregistrate pe rolul Tribunalului Iași, în care practician de insolvență a fost numită societatea profesională Management Reorganizare Lichidare S.P.R.L., printre care și cele două cauze la care se face referire în cuprinsul articolului sus-menționat, respectiv dosarul nr. _____ privind pe debitorul S.C _____ S.A, și dosarul nr. _____, având ca debitor pe S.C _____ S.A.

Dosarul nr. _____ (nr. format vechi _____), având ca părți creditor F _____ E _____ a și debitor S.C _____ S.A și obiect „procedura insolvenței” a fost înregistrat pe rolul T _____ I _____ la data de _____

Repartizarea dosarului spre competență soluționare a fost manuală la completul prezidat de doamna judecător Barbir Clara Roxana, întrucât conform referatului întocmit la data de 06.03.2012 de către grefierul registrator desemnat cu repartizarea aleatorie a cauzelor la Tribunalul Iași - judecător sindic a fost identificat dosarul _____ (nr. format vechi _____), având ca obiect procedura insolvenței, iar părți creditor _____ S.A și debitor S.C _____ S.A, dosar repartizat aleatoriu la data de _____ la completul _____

S-a reținut că repartizarea manuală a acestui dosar s-a realizat în conformitate cu prevederile art. 114²² alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, în vigoare la data înregistrării și repartizării acestui dosar, dispoziție care prevedea că „primul judecător sindic investit cu soluționarea unei cereri de deschidere a procedurii de insolvență, indiferent că a fost formulată de creditor sau debitor, îi vor fi repartizate cererile ulterioare de deschidere a procedurii privind același debitor introduse înainte de soluționarea dosarului de insolvență repartizat anterior. După prima cerere repartizată aleatoriu în sistem informatic, dosarele formate ca urmare a formulării unor cereri ulterioare se repartizează manual primului complet investit, după regulile stabilite la alineatele 2-6”.

S-a constatat că dispozițiile anterior menționate și-au găsit pe deplin aplicabilitatea în speța de față, întrucât dosarul nr. _____ nu era soluționat la data înregistrării dosarului nr. _____ ar la data de _____ a fost conexat la dosarul nr. _____

În ceea ce privește desemnarea lichidatorului judiciar – administrator judiciar MANAGEMENT REORGANIZARE LICHIDARE IAȘI S.P.R.L., s-a reținut că aceasta s-a realizat prin sentința civilă nr. _____ din data de _____, în temeiul dispozițiilor art.107 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Împotriva acestei sentințe a fost declarat recurs, fiind constituit dosarul asociat nr. _____. Prin decizia civilă nr. _____, Curtea de Apel _____ a respins recursul declarat.

Prin încheierea din _____, Curtea de Apel I: _____ dispus suspendarea executării sentinței civile nr. _____ pronunțată de Tribunalul I _____, până la soluționarea recursului.

S-a mai reținut că lichidatorul judiciar desemnat provizoriu nu a fost confirmat în adunarea creditorilor care a avut loc la data de _____, însă creditorii nu au numit un alt lichidator în locul acestuia, prin urmare, până la momentul înlocuirii acestuia, în condițiile art. 19 din Legea 85/2006 (de către creditorii) sau ale art. 22 din Legea

85/2006 (de către instanța de judecată), lichidatorul judiciar era obligat să-și exercite mandatul, potrivit dispozițiilor art. 25 din aceeași lege.

Cu referire la acest dosar, s-a reținut că ulterior au fost înregistrate un număr de 48 de dosare asociate, printre acestea numărându-se și cauze ce au avut ca obiect contestații împotriva măsurilor administratorului/lichidatorului judiciar. Împotriva acestor hotărâri a fost exercitată calea de atac a recursului, Curtea de Apel I menținând soluțiile pronunțate în primă instanță, cu excepția hotărârilor pronunțate în dosarele nr.

În ceea ce privește dosarul nr. _____) având ca obiect „procedura insolvenței” și părți creditor O _____ SA ș.a. și debitor S.C. _____ S.A., s-a reținut că a fost înregistrat pe rolul Tribunalului I _____ data de _____

Repartizarea dosarului spre competență soluționare a fost manuală la completul _____, prezidat de doamna judecător Barbir Clara Roxana, întrucât conform referatului întocmit la data de _____ de către grefierul registrator desemnat cu repartizarea aleatorie a cauzelor la Tribunalul Iași - judecător sindic a fost identificat dosarul _____ având ca obiect procedura insolvenței, iar părți creditor _____ S.A și debitor S.C. _____ S.A., dosar repartizat aleatoriu la data de _____ la completul _____

S-a reținut că repartizarea manuală a cauzei s-a realizat în conformitate cu prevederile art. 114²² alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, în vigoare la data înregistrării și repartizării acestui dosar.

Prin încheierea nr. _____ a T _____ I pronunțată în dosarul nr. _____, s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitoarei SC 7 _____ SA și a fost desemnată, în calitate de administrator judiciar provizoriu, societatea profesională Management Reorganizare Lichidare SPRL, până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor în condițiile art. 57 din lege. Desemnarea administratorului judiciar provizoriu s-a realizat la

solicitarea debitorului, acesta fiind confirmat în adunarea creditorilor din procesul verbal al adunării fiind publicat în BPI

Prin decizia nr. Curtea de Apel I respins apelul declarat împotriva acestei sentințe.

Prin sentința civilă nr. Tribunalul I a confirmat planul de reorganizare judiciară a debitorului, plan ce a fost propus de debitoare prin administrator special.

Prin decizia nr. Curtea de Apel I admis apelul formulat de creditorul B C R SA și continuat de cesionarul în drepturi SARL, împotriva sentinței civile nr pronunțată de Tribunalul I:

respins cererea de confirmare a planului de reorganizare propus de debitorul S.C. S.A. și a trimis cauza judecătorului sindic, în vederea deschiderii de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 140 alin. (5), coroborat cu art. 145 din Legea nr. 85/2014.

Prin sentința civilă nr. , Tribunalul I a dispus deschiderea procedurii generale a falimentului împotriva debitoarei SC T SA, fiind desemnată, în calitate de lichidator judiciar provizoriu, societatea profesională Management Reorganizare Lichidare SPRL.

Prin decizia civilă nr. , pronunțată în dosarul nr. al Curții de Apel I -a admis contestația în anulare formulată de creditorul SC

SRL împotriva deciziei nr. a Curții de Apel I a fost anulată această decizie, în rejudecare dispunându-se admiterea apelului formulat de creditorul B C R SA și continuat de cesionarul în drepturi

SARL, împotriva sentinței civile nr pronunțată de Tribunalul I sentință care a fost schimbată în tot; s-a respins cererea de confirmare a planului de reorganizare propus de debitorul S.C. S.A. și s-a trimis cauza judecătorului sindic, în vederea deschiderii de îndată a procedurii falimentului, în condițiile art. 140 alin. (5), coroborat cu art. 145 din Legea nr. 85/2014.

Prin decizia civilă nr. _____ a Curții de Apel _____ pronunțată în dosarul nr. _____, s-au admis apelurile promovate de debitoare, prin administrator special și de creditorul _____ împotriva sentinței civile nr. _____ a Tribunalului I _____ și s-a dispus trimiterea cauzei aceleiași instanțe pentru soluționarea acesteia în conformitate cu dispozițiile hotărârii nr. _____ pronunțată de Curtea de Apel I _____.

În cauză nu au fost formulate contestații împotriva actelor și măsurilor administratorului judiciar, astfel de măsuri fiind contestate după deschiderea procedurii de faliment împotriva debitoarei SC _____ SA, cauzele aflându-se în curs de soluționare. Ulterior, au fost înregistrate un număr de 27 de dosare asociate, dintre care au fost soluționate un număr de 13 dosare, hotărârile pronunțate în cadrul acestora fiind suspendate analizei de către instanța de control judiciar, în cadrul exercitării căilor de atac.

Dosarul nr. _____, având ca obiect _____ a fost înregistrat la data de _____ pronunțarea hotărârii fiind amânată la data de _____. Obiectul cauzei l-a constituit cererea de renunțare la mandat, formulată de lichidatorul judiciar Management Reorganizare Lichidare Iași S.P.R.L., cerere în baza căreia au fost formulate afirmațiile din cuprinsul prezentului articol de presă.

Astfel, în preambulul cererii de renunțare la mandat și pe baza cărora au fost făcute afirmațiile cuprinse în articolul analizat, lichidatorul judiciar menționează că „Astfel cum am mai precizat și în trecut, cu alte ocazii, societatea noastră, a considerat mereu că administratorul judiciar trebuie să fie mai mult decât un organ care aplică procedura - practicianul în insolvență trebuie să fie „mâna lungă a instanței, care să asigure aplicarea corectă a procedurii de insolvență, să atragă atenția judecătorului sindic cu privire la orice nereguli pe care le-ar sesiza și să preîntâmpine orice greșală care ar putea surveni în instrumentarea dosarului. Pentru a putea face toate aceste lucruri, administratorul judiciar trebuie să se bucure atât de încrederea, dar mai ales de susținerea instanței de judecată”

Pornind de la aceste considerente, la data de 19.03.2017, în ziarul 'TOPIAȘI' a fost publicat articolul „Carne macră pentru procurori: autodenunțul unui milionar”, care prin

desprinderea unor fraze din context, se avansează ideea „asigurării unui sprijin” din partea judecătorului sindic în desfășurarea tuturor demersurilor efectuate de lichidatorul judiciar materializată prin *„în traducere liberă: serie în lege că lichidatorul are voie să facă doar A și B ? Ei bine, cu permisiunea judecătorului sindic, MRL a făcut și C și D și tot alfabetul, chiar dacă asta e ilegal”*.

Ulterior, cu referire la „pentru a putea face toate aceste lucruri administratorul judiciar trebuie să se bucure mai ales de susținerea instanței de judecată” se interpretează *„iarăși traducem liber: MRL admite că a fost susținută meru de judecătorul sindic indiferent ce gogomăni a făcut(cum e posibil ca în mai multe dosare sensibile să opereze meru MRL cu același judecător sindic Roxana Barbir – este deja o coincidență extrem de urât mimositoare). Numai că brusc, în dosarul în care a fost depusă cererea de revocare a mandatului, instanța nu a mai acoperit MRL-ul”*.

Mergând mai departe și desprinzând din context *„în trecut, cu alte ocazii societatea noastră a fost mâna lungă a instanței”* și că MRL scrie negru pe alb că treaba lui era uneori *„să atragă atenția judecătorului sindic”*, se afirmă că *„îneebunit de nervi că nu mai este acoperit în manevrele făcute la hotel Traian, MRL a depus o cerere de renunțare la mandat, iar în această cerere îi arată pisica fostului său partener, judecătorul sindic, amintindu-i oficial că e partaș la toate acțiunile sale: „în trecut, cu alte ocazii, societatea noastră a fost „mâna lungă” a instanței”, întrebându-se retoric „de ce mai avem nevoie de Curtea Constituțională din moment ce un practician admite, negru pe alb, că și-a permis de multe ori „ să atragă atenția” judecătorului”*.

Potrivit art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui atac care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar crea suspiciuni cu privire la acestea și apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.

Legea nu definește noțiunea de bună reputație, însă, așa cum rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu dispozițiile art. 65 alin. (1) lit. i) din același act normativ, aceasta constituie nu doar una

dintre condițiile de acces în profesie (art. 12), ci și o cerință care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării ei. În activitatea de judecată, judecătorii trebuie să aibă și să se bucure de o bună reputație profesională, conferind astfel încredere în competența lor profesională și în sistemul judiciar.

Noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea, este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Spre deosebire de buna reputație, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Deopotrivă, reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în examinarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Față de conținutul cererii, Plenul reține că, în mod constant, a apreciat că reputația profesională este reflectată de părerea publică referitoare la modul în care magistratul își exercită profesia.

Deopotrivă, reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în examinarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Privită din această perspectivă, reputația judecătorului și procurorului presupune obligația de a avea o conduită generală exemplară, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, pe de altă parte, obligația statului de a garanta menținerea reputației magistratului, atunci când se constată că anumite fapte sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, în consecință, autoritatea de care trebuie să se bucure în exercitarea profesiei.

Potrivit art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt

inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Prin urmare, dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Astfel, art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei, fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Dispozițiile acestui articol se aplică nu numai informațiilor sau ideilor care sunt primite favorabil sau care sunt privite ca inofensive sau indiferente, ci și acelor care offensează, șochează sau îngrijorează statul sau o parte a populației.

În același sens este și practica Curții Europene a Drepturilor Omului care, în mod constant, a apreciat că garanția libertății de exprimare oferită de Convenție este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună-credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice (cauza Radio France și alții contra Franței, cauza Cumpănă și Mazăre contra României, ș.a.).

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, referindu-ne la mass-media - dat fiind obiectul lucrării de față - revine obligația fiecărei legislații în parte de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale și nu numai, ale societății în ansamblul ei.

Asupra acestui ultim aspect, se reține că, prin Rezoluția 1003 (1993) privind etica jurnalistică, la art. 1 se stabilește că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea

joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că printre principiile de bază ale eticii jurnalismului se află și condiția ca difuzarea știrilor să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4), fiind stipulat expres în art. 21 că ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială și opiniile oneste, nici să le exploateze în scopul de a crea sau modela opinia publică, deoarece legitimarea se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație.

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului, adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

De asemenea, subliniind rolul important al presei într-un stat de drept, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a subliniat și responsabilitatea acestuia privind comunicarea informațiilor și ideilor cu privire la problemele politice, precum și a altor teme de interes general, dar și obligația de a nu depăși anumite limite fixate în special pentru protecția reputației altuia (hotărârea Castells contra Spaniei din 23 aprilie 1992).

Pe de altă parte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora, activitatea justiției neputând fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept (cauza Pager și Oberschlick contra Austriei).

Ca valoare fundamentală a statului de drept, autoritatea judecătorească are nevoie de încrederea cetățenilor și tocmai de aceea poate să apară necesară protejarea ei împotriva unor atacuri lipsite de fundament, mai ales că magistrații sunt ținuți de obligația de rezervă care-i împiedică să reacționeze într-o asemenea situație.

Plenul reține că, în contradicție cu realitatea faptelor, prin raportare la înțelesul oferit în ansamblu de motivarea cererii de renunțare la mandat a lichidatorului judiciar Management Reorganizare Lichidare SPRL (MRL), informarea opiniei publice realizată de mass-media și sub pretextul efectuării unei „traduceri” pentru publicul neavizat, prin desprinderea din context a anumitor fraze, autorul nesemnatar al articolului de presă apărut în publicația *‘TOPIAȘI*, în ziua de 19.03.2017, sub titlul *„Carne macră pentru procurori: autodenunțul unui milionar”*, oferă o interpretare proprie a motivelor care au stat la baza formulării acestei cereri, inducând ideea existenței unui „parteneriat” între acțiunile, apreciate ilicite, desfășurate de către lichidatorul judiciar menționat și judecătorul sindic, doamna Barbir Clara Roxana, din cadrul Tribunalului Iași.

Prin prezentarea nereală a situației în cadrul articolului publicat în presă, se induce în conștiința opiniei publice ideea că doamna judecător Barbir Clara Roxana și-a exercitat în mod abuziv funcția și se sugerează lipsa de imparțialitate a judecătorului investit cu soluționarea acestor cauze.

În acest context, publicarea articolului de presă care acreditează o situație de fapt contrară realității și induce ideea că doamna judecător Barbir Clara Roxana nu și-ar fi îndeplinit în mod corect obligațiile profesionale, inducând ideea existenței unei conivențe cu lichidatorul judiciar, materializată prin încălcarea dispozițiilor legale incidente acestor cauze, pot avea drept consecință formarea unei păreri publice defavorabile cu privire la reputația profesională a magistratului menționat, în măsură să justifice intervenția Consiliului Superior al Magistraturii pentru apărarea reputației profesionale a magistratului în cauză.

În raport de considerentele de mai sus, Plenul apreciază că articolul de presă analizat, prin conținutul lui concret, dar și prin modalitatea de prezentare, este de natură de a aduce atingere reputației profesionale a doamnei judecător Barbir Clara Roxana, a modului în care își exercită funcția, a imparțialității și integrității pe care un judecător trebuie să le manifeste în exercitarea profesiei, motiv pentru care va admite cererea formulată de magistratul menționat, privind apărarea reputației profesionale.

În fața de cele expuse, art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna BARBIR CLARA ROXANA, judecător la Tribunalul Iași, în raport de informațiile apărute în articolul intitulat „*Carne macră pentru procurori: autodenunțul unui milionar*”, apărut în publicația *TOPIAȘI*, pe site-ul acesteia la data de 19 martie 2017.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 04 mai 2017

Președinte,

Judecător Mariana GHENA

